

Τὸ Βατικανὸ προωθεῖ δυναμικὰ τὴν «συνεργασία μεταξὺ τῶν διαφόρων θρησκειῶν»*

Νέο βῆμα τῆς πορείας πὸν ἀρχισε πρὸ δεκατριῶν ἐτῶν στὴν Ἀσσίζη

Απὸ τὶς 24ης ἕως 29ης Ὀκτωβρίου 1999, συνεκλήθη στὴν πόλι τοῦ Βατικανοῦ Διεθνὲς Διαθρησκειακὸ Συνέδριο μὲ γενικὸ θέμα: «Στὸ κατώφλι τῆς τρίτης χιλιετίας· ἡ συνεργασία μεταξὺ τῶν διαφόρων θρησκειῶν», τὸ ὁποῖο συνεκέντρωσε 220 ἐκπροσώπους 20 θρησκευτικῶν κοινοτήτων (Χριστιανοί, Μουσουλμάνοι, Ἑβραῖοι, Βουδιστές, Σιντοϊστές, Ἰνδουιστές, Σίχ, Ζωροάστρες, Κομφουκιανιστές, Μανδαῖοι κλπ) «γιά κάθε ἀντιπροσωπεῖα θρησκευτικῆς παραδόσεως εἶχε προβλεφθῆ ἰδιαίτερος τόπος ἐκπληρώσεων τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων της».

• **Ἡ πενθήμερη Διαθρησκειακὴ Συνάντησις** περατώθηκε «μὲ τὴν ἀνάγνωσι κοινῆς Διακηρύξεως κατὰ τὴν διάρκεια σχετικῆς τελετῆς ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Ἁγίου Πέτρου στὴν Ρώμη», ὅπου ὠμίλησε καὶ ὁ Πάπας Ἰωάννης Παῦλος Β΄, ὁ ὁποῖος εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικά:

«Ἡ σημερινή μας συνάντησις στὴν Πλατεῖα Ἁγίου Πέτρου ἀποτελεῖ νέο βῆμα τῆς πορείας, τὴν ὁποία ἀρχίσαμε πρὸ δεκατριῶν ἐτῶν στὴν Ἀσσίζη. Προσευχόμενοι σὲ γλῶσσες πολλῆς, ζητοῦμε ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ νὰ μᾶς φωτίζει, νὰ μᾶς καθοδηγεῖ καὶ νὰ μᾶς δίνει δύναμη, ὥστε ὡς ἄνδρες καὶ γυναῖκες πὸν ἐμπνέονται ἀπὸ τὴν πίστην των νὰ κατορθώσουμε νὰ συνεργασθοῦμε γιὰ νὰ συν-οικοδομήσουμε τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος μὲ ἀρμονία, δικαιοσύνη, εἰρήνη καὶ ἀγάπη», ἐφ' ὅσον «οἱ θρησκευτικοὶ ἡγέτες ἔχουν σπουδαῖο ἔργο νὰ ἐπιτελέσουν στὴν ἐνίσχυση τῆς ἐλπίδος, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης».

• **Στὸ Μήνυμά του** πρὸς τὸ Συνέδριο, ὁ πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος εἶναι σαφές, ὅτι προσεπάθησε νὰ ἀποτρέψῃ τὴν ἀντίληψι ὅτι διὰ τῆς διαθρησκειακῆς δραστηριότητος ἐπιδιώκεται ἡ συγχώνευσι τῶν θρησκειῶν εἰς ἓν κρᾶμα κοινῶς ἀποδεκτόν, ὁ δὲ μητροπολίτης Ἑλβετίας κ. Δαμασκηνός, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Κωσταντινουπόλεως, «μὲ κατάλληλες παρεμβάσεις του στίς συζητήσεις ἀπέκρουσε ἡ τουλάχιστον ἀπεδυνάμωσε *τις εὐνόητες συγκρητιστικῆς προτάσεις, οἱ ὁποῖες προεβάλλοντο ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἀπο-ανατολικῶν κυρίως Θρησκευμάτων*».

■ **Τὸ θέμα** ὁμῶς τοῦ συγκρητισμοῦ ὑφίσταται *de facto*:

ἔχει ἤδη δημιουργηθῆ «ἐν κοῤῥα κοινῶς ἀποδεκτόν», ἐφ' ὅσον ἡ διαθρησκειακὴ συνεργασία εἶναι παροῦσα· ἐφ' ὅσον οἱ θρησκευτικοὶ ἡγέτες ἔχουν ἓνα κοινὸ ἔργο· ἐφ' ὅσον οἱ θρησκευτικοὶ ἐκπρόσωποι συν-οικοδομοῦν τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος· ἐφ' ὅσον οἱ θρησκείες τοῦ κόσμου συμπροσεύχονται· ἐφ' ὅσον οἱ μὴ χριστιανικὲς θρησκείες ἤδη ἀναγνωρίζονται ὡς «γνήσιες δυνατότητες συναντήσεως μετὰ τὸ Ἱερό» καὶ ὡς «ἠθελημένες ὁδοὶ ἀπὸ τὸν Θεὸ γιὰ τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν σωτηρία τῶν πιστῶν τους»!...

→ Περιοδ. «**Επίσκεψις**», ἀριθ. 575/31.10.1999, σελ. 15-18· ἀριθ. 572/31.7.1999, σελ. 6· ἐφημερ. «**Καθολικὴ**», ἀριθ. 2898/21.12.1999, σελ. 2 καὶ 4· περιοδ. «**Ἐκκλησία**», Νοέμβριος 1999, σελ. 684δ· σχετικὴ **βιντεοταινία** μετὰ τὴν καταληκτικὴν τελετὴν στὴν πλατεία τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

(*) Περιοδ. «**Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις**», ἀριθ. 35/Ἰανουάριος-Μάρτιος 2000, σελ. 148.